

VAHİD ƏZİZ

ŞEİRLƏRİ

Mən hönkürmək istəyəndə...

Mən hönkürmək istəyəndə –
Suya girmək istəyirəm,
Mən hönkürmək istəyəndə –
Yer süpürmək istəyirəm,
Mən hönkürmək istəyəndə –
Bərk tüpürmək istəyirəm.

Mən hönkürmək istəyəndə –
Göz yaşımı yalnız özüm,
Yer süpürmək istəyəndə –
Tələşimi yalnız özüm,
Mən tüpürmək istəyəndə –
Savaşımı yalnız özüm;

Zəmanənin sifətində –
Tüpürcəyi,
Süpürgəçi zəhmətində –
Gələcəyi,
Göz yaşları tökdürəndə –
İyrəncliyi,
Özüm
Görmək
İstəyirəm!

Mən sevilmək istəyəndə –
Bir ümmana çevrilirəm,
Çörək vermək istəyəndə –
dəyirmanaya çevrilirəm,
Mən hönkürmək istəyəndə –
Şair qəlbim, yalnız sənə,
Təkcə sənə
Üz
Çevirmək
İstəyirəm...

Alma Afrikadan, soğan İrandan...

“AZN” basanda pulabaxanlar,
Nədənsə “üçlüyü” atıb başından.
Alanlar, satanlar, mala baxanlar,
Bezikər “bir manat” axtarışından.

Yeni pulumuzda Avropa başda,
Ayı, “atanşiklik” adətə bizdə,
Toylarda qalardı ayaqlar altda,
“Şabaş” – “Nizamimiz”, “Füzulimiz”də.

Gəl ki, nə gücü var, nə bərəkəti,
Su da içmək olmur “20 qəpikdən”,
“Yeddi Məmmədəmin” olan mal əti,
Az qala “Onluğu” yıxa təpiknən.

Bizlərdə “Dolların” hörməti yoxdu!
“AZN” çırtmaya vurub – aşırar,
Di gəl ki, elə ki bazara çıxdı –
“Başın kəsən kimi, canın tapşırar”.

Əlbəttə, manatı böhran yeyəcək –
Alma – Afrikadan, soğan – İrannan,
Gədəbəy, kartofdan biryolluq əl çək,
Quba vidalaşsın almalarıynan.

Gözəl Gədəbəydə villalar salıb,
Quba bağlarına saraylar tikək.
Milli “sortlarımız” daha azalıb,
Səfərbər olmuşuq – kökünü kəsək!

Əla, xoşum gəldi “Turizm” ilindən!
Amma bir əmma var axını kəsən,
Nabranda on günə xərclədiyinnən,
Bir ay Avropanı gedib gəzərsən!

Vallah, çırpacaqlar, coşdum yenə də –
Nə olsun, yazarıq, haray salarıq.
Lap elə “Avro”nu üstələsə də,
Bu cür “AZN”-lə yoxsul qalarırıq...

Torpağın sahibi sayılsaq da biz...

Əliboş dönürəm baxt bazarından,
Ayağım düşmədi, bazar qurudu.
Ədalət – müstəbid gözündə zindan,
Şair nəzərində Tanrı nurudu.

Düşünər imanı şeytana bağlı:
“Var-dövlət yaxında, Dərgah uzaqda”.
İnsanın özünə getməsin ağılı –
Tanrının yanında ölü də, sağ da.

Hə olar; hər yerdən şair qovulsun,
Əlləşsin var-yoxu bircə canıyla.
Nadana nə var ki: işində olsun,
Ölçün hamımızı öz arşınıyla.

Bəlkə də günahlar Vətən daşında –
Haram hörgülərdə qalıb-qopmadı.
Vətən harınların anlayışında:
“Sonalar-sonası, yoxsul arvadı”.

Kim deyir: “Ağ edib vəkillə vəzir,
Bir dəstə yırtıcı Yurdu talayır”?!
A yazıq, bizlərdə rüşvət nə gəzir? –
Sadəcə, bal tutan barmaq yalayır.

Bitər nakamlıqla Vətən sevgimiz,
Çiçəklər əpriyər, bar tələf olar.
Torpağın sahibi sayılsaq da biz,
Bölgüylə payımız ot-ələf olar...

Balaca adam...

Sıxma ürəyini, balaca adam;
Bilmirsən özünü hara vurasan.
Oğul-qız bir yana, balacalıqdan
Ev-eşik yanında üzü qarasan.

Sıxma ürəyini, balaca adam,
Oraq da xırdanı bimir axırda.
Gör heç korluq çəkir balacalıqnan? –
Yapon da xırdadır, çinli də xırda.

Sıxma ürəyini, balaca adam,
Bir gün gözə dəyən vaxtın olacaq,
Mütləqə haçansa yetəcək məqam,
Xırda çiyinlərə mafan qalxacaq.

Sıxma ürəyini, balaca adam,
Sıxma ürəyini, adi vətəndaş.
Bil ki, alilərdən ön sıradasan,
Allah eləməmiş başlasa savaşı!

Sıxma ürəyini, balaca adam,
Ölməyə tələsmə – gərəksən diri.
Dikdaban arama, yada salınsan,
Çox da hündür olmur Qutunun yeri.

Sıxma ürəyini, balaca adam...

Bu gün qurd olacam – ulaya bilsəm...

Bu gün vicdanıma xəyanət edib –
Döyüş meydanında tək qoyacağam,
Bütün qayğılara – “Əlvida” – deyib,
Təkcə özüm üçün yaşayacağam.

Bu gün kar olaraq aman – ahlara,
İmdad haraylara yalvarışlara,
Dönərək lal–dinməz cansız daşlara,
Təkcə öz halıma ağlayacağam.

Bu gün ülviyyətə qəsd edəcəyəm,
Qəlbimə küdurət öyrədəcəyəm,
Sevgimi nifrətə çevirəcəyəm –
İnsafa lənətlər yağdıracağam.

Bu gün kəsəcəyəm haqqın yolunu,
Qıracam insafın məğrur qolunu,
Əynimə geyərək namərd donunu,
Gücsüzə, zəifə od vuracağam.

Bu gün ulayacam kor bayquş olub,
Evlər yıxacağam zülmə qoşulub,
Bir harın alçağa dost–yoldaş olub,
Əxlaqdan, namusdan dəm vuracağam.

Bu gün satılaraq şərəfsiz şərə,
Çirkablar atacam mərd kişilərə,
Bəxşişlər edərək fahişələrə,
Şənimə badələr qaldıracağam.

Bu gün güləcəyəm kasıb toyuna,
Acıb göz dikəcəm yetim payına,
Mükafat verərək bu gün qoyuna,
Qoçların hamısını burduracağam.

Bu gün qurd olacam – ulaya bilsəm,
Qorxub quyruğumu bulaya bilsəm,
Mən bu gün bunları eləyə bilsəm,
Özüm öz boynumu vurduracağam...

Qarabağda...

Yurdun altı-üstü oyuq-oyuqdu,
Bərkiyə keçilməz lay Qarabağda.
Tanrım, məgər xalqım buna layıqdi,
Nə qədər düşəcək vay Qarabağda?!

Vətən dirək idi, vaxt çəlik etdi,
Nurlu bənizləri ləkəlik etdi,
Qaçqın şəhərciyi gəlin gətirdi –
Dedilər: çalındı toy Qarabağda!

Bülbül də yoruldu solğun otunnan,
Mərmi də küt getdi nəm barıtınnan,
O qədər kişilər düşdü atınnan,
Söndü zabıtalı soy Qarabağda.

Allah insaf versin – dərđ zarafatçı!
Hələ də ilxıçın tapmır qatırçı,
Çıxarım qəlbimi, a kəşfiyyatçı,
Tapsan, pak ocağa qoy Qarabağda.

Ordular, silahı vuran eləyin,
Vətən sevgisini “Quran” eləyin,
Düşmən yuvasını viran eləyin –
Bir daha atmasın boy Qarabağda!

Yurdum, gözlərinnən yatan hansıdı?
Doğma qəbirlərdən batan hansıdı?
Hürən çox, gör bizi tutan hansıdı,
Axsın qanlarından çay Qarabağda...

Millətimə bələdəm...

Qarabağda məskunlaşmış ermənilərə...

Qurtarsın “güclülərin” – “pişim-pişim” oyunu,
Yoxsa Azərbaycanım hər b yolunu tutacaq!
Sonra ha əlləşsinlər: “qardaşım, yapma bunu..” –
Millətimə bələdəm; bildiyini “Yapacaq”!

Millətimə bələdəm; ürəyi çiçək kimi,
Üstün bilməz heç nəyi – kəsdiyi çörək kimi,
Amma ki, mərdliyinin basdığı acı kini,
Kim oyatsa, ilanının yuvasında tapacaq!

Verər gözündən nuru – onu uman tapılsa,
Əsirgəməz canını hər kimə – “dərman” olsa,
Dözər, amma qüruru balaca tapdalansa –
Tufantək süpürləyib, hara gəldi atacaq!

Həlləhüşdü: Türklərin tərs üzünü unudub,
Düşmənim onun-bunun harası gəldi tutub,
Azərbaycan Pələngdir, bir gözü açıq yatıb;
Pəncəsi dəyən kimi – “Daşnaksütyun” batacaq!

Sizə yurd-yuva verdik “Ərmən dağlarımızda”,
Tapıb qanlar sömürdüz “zəif damarımızda”,
Bu cür qudurğanlığın günahı hamımızda –
Hamı da bir gün sizi çox şeylərə qatacaq!

Özündən betər axmaq – axmaqları öyənələr,
İndi qardaşın oldu – “Şurtvas hay” deyənlər? – !
Erməni kəllən haqqı – səni gic eləyənələr,
Axırda lüm-lüt edib, tumanını satacaq!

Gözlərin...

Cəhd eləyir yurd-yuvamı dağıda,
Od yağdırır, daş ələyir gözlərin.
Can dalınca gəlmiş kimi – yuxuda,
Tutub məni silkələyir gözlərin.

Bu, nəyimiş? – Görünməyib beləsi,
Ölümdüsa, ölümlüyün eləsi,
Şeytandısa, Şeytan kimi söyləsin,
Adamdısa, nə diləyir gözlərin?

Qurban olum, axı nədir umacaq?
Elə yaxır, nəmənədir od–ocaq!
Zəlil qalsam günah sənə olacaq –
Heç bilirsən nə eləyir gözlərin?!

Leysan gedir, bəlkə yenə ağlayır?
Ağlım itir, bəlkə vaxtı saxlayır?
Kiprikləri elə açıb-bağlayır,
Elə bil ki, gül bələyir gözlərin.

Nəğmələrim gözəllərin dilində,
Namələrim xəzəllərin külündə,
Bir ömrüm var, o da sənə felində,
Daha nəylə hədələyir gözlərin?

Viran etsin, inandığı kardısa,
Atıb-getsin boylandığı kordusa,
Gözlərimə ədavəti vardısa –
Ürəyimə niyə dəyir gözlərin...

Qocalıqdan xəbərsizlərə...

Ələ keçə sənə rişxənd eləyən,
Nəyi yanlış, nəyi düzdü – deyəsən,
“Hər bir yaşda gözəllik var” söyləyən
Qocalıqdan xəbərsizdi, deyəsən!

Cavanlıqda qaş-göz atar hər gözəl,
Bacarırsan ömrü-günü sür gözəl!
Keçə yarı vədə verə bir gözəl,
Qapısını gizdi-gizdi döyəsən.

Söndürələr sinəndəki yanğını,
Solduraraq hey çəkələr qayğını,
Soruşanda içindəki çovğunu:
“Sənə coşan bir dənizdi” – deyəsən.

Vaxt elə ki qaraldacaq qanını,
Əl ağacı kəsdirəcək yanını,
Atıb getmiş xəbər ala canını:
“Sən gedəndən kimsəsizdi” – deyəsən.

Çarə olmaz vaxt belini əyənə,
Bəla gələr gül xətrinə dəyənə,
“Vahid Əziz vəfasızmış” – deyənə
“Sənə qurban bu Əzizdi” deyəsən...

Sən hardasan...

Əllərimdə saçlarının qoxusuyla,
Ürəyimdə gileyinin qorxusuyla,
Gözlərimin ayrılıqlı yuxusuyla
Şübhələrdə dolaşırım, sən hardasan?

Nə bəzənim, kimə görə nə yaraşlıq?
İçimdəki son baharım dərdli aşlıq,
Saçlarıma əl gəzdirir qara işıq,
Bəyaz-bəyaz alışıram, sən hardasan?

Yalvararaq, sənə “Qayıt” deyən mənəm,
Ürəyini şübhələrlə yeyən mənəm,
Günahsızım, gəl, xətrinə dəyən mənəm,
Dərk eləyib barışıram, sən hardasan?

Xəbərini var, güllər çöldə ətirlənib,
Ay nə geyib sakit göl də bədirlənib,
Zaman keçir, boğazıma can dirənib –
Kimi görsəm soruşuram. sən hardasan?

Bu Vətən...

Yaşayırıq o verdiyi çörəknən –
Canımızdı, qanımızdı bu Vətən,
Silinməsi mümkün deyil ürəkdən,
Yer üzündə Tanrımızdı bu Vətən.

Başda durar eşqə alqış deyəndə,
Vulkan olar düşmən atəş geyəndə,
Orduları yumruğunu düyəndə,
Ən müqəddəs andımızdı bu Vətən.

Dərdli bizik, yadlar ona yanmadı,
Nifaq salan anlamadı, qanmadı,
Ara-sıra əysələr də sınımadı –
Pozulmayan tarix yazdı bu Vətən.

Dünya bilir – Azərbaycan ünvanı,
“Bakı-Ceyhan” nur daşıyan karvanı,
Yormaqla olmaz polad kimi bu canı –
Sənsən – mənəm, hamımızdı bu Vətən.

Dar günündə xilaskarı el olar,
Arzuları qönçələnib gül olar,
Çeşmələri qovuşaraq sel olar –
Arpa çayı, Kür, Arazdı bu Vətən.

Çox olubdu qeyb olmuşu, itmiş,
Bilə-bilə şəhidliyə getmiş,
Olmasaydı ləyaqətli keçmiş,
Sevilərək sayılmazdı bu Vətən...

Sahil “Əlyazması” xatirələrin...

Bir yerdə dayanmır dərənin səsi,
Gah haray qoparır, gah dinir yavaş.
Dağın çay yenişə düşən kölgəsi –
Gedənə yoldaşdır, qalana sirdaş.

Sahil “Əlyazması” xatirələrin;
İtənin, bitənin, atıb gedənin,
Qaçaq arvadına verdiyi sirrin,
Altında bir daşdı, üstündə bir daş.

“Qayıt” – yalvardığım üz tutar hara?
Tanrı deyiləm ki, göz verəm kora,
Ya onu aparar, ya məni gora –
Bizi barışmaya qoymayan savaş.

Nə olar, hamının taleyi gülsə,
Qazanı iştaha qaynaya bilsə,
“Yetimçə” pulludan qız ala bilsə –
Halaldı ömürlük etdiyi “daşbaş”!

Bir yerdə dayanmır dərənin səsi,
Qayalar oynadır selin hikkəsi,
Dağın çay yenişə düşən kölgəsi,
Gün batır, sulardan çıx yavaş-yavaş...

Bəlkə...

O, gah unudular, gah təzələnər –
Gülmüşdüm, başıma gələndi bəlkə?
Sevgidə nəşə var Şeytana bənzər –
O zaman üzümə o güldü bəlkə?

Nəyə and içdimsə, dedi: “Yalandı”,
Dərdi məsxərəyə qoydu: “Filandı”,
Od vurdu, içimdən duman qalamdı,
Başıma ələnən o küldü bəlkə?

Vaxt yaman ötüşür, anları seldi,
Canı bizdən alar, qanadı yeldi,
Ülvi bir sevginin xəbəri gəldi,
Röyamda sevmişdim, o, öldü bəlkə?

Sevinc gözlədiyim tərəfə varmır,
Kiməsə gərəyəm, niyə aparmır?
Ömür əl götürüb, candı qurtarmır,
Barama qurduna çəkildi bəlkə?

Baharlar gül əkib, payızlar dərib,
Qoşalar – dünyalı, yalqızlar – qərib,
Bəlkə ulduzları özü göndərib,
Hərəsi bir cürə şəkildi bəlkə?

O, mənə gah düşmən, gah sirdaş oldu,
Ömrümə tac bildim, düşmən daş oldu,
Küsürəm – açılır, qovuram – solur;
“Dəlicə” deyilən o güldü bəlkə?

Pəncərə sındırmır, qapını çalmır,
Ərməğan bəxş edir, cüt yola salmır,
Biz əldən düşürük, sevgi qocalmır,
Yaşı neçə-neçə min ildi bəlkə?

Sönmürsə sevgimin nədəndir gözü?
Yaxşı da özüymüş, yaman da özü,
Gedək, danışdıraq Vahid Əzizi,
Həyatda vardısı, o, bildi bəlkə...

Daha bir diləyə üzüm gəlmədi...

... daha bir diləyə üzüm gəlmədi;
sordu: “İstəyin nə?”, dedim: “Varlığın!”,
hər kəs öz işini görə bilərdi –
nəyi pisimiş ki, “Çoxallahlığın?”.
Mənim dualarım nəzirlər kimi,
çox yerə paylansa pis olardı ki?
bütələr də olardı nəzirlər kimi –
arxasız, dayaqsız kim qalardı ki?
Daha bir diləyə ürək etmədim,
buludlar aranı tuturdu hərdən,
həm də çoxusuna hələ yetmədim;
dil tapa bilmirəm mələkləriynən.
Nəyi pisimiş ki “Çoxallahlığın?”
qulaq çox olardı insan ahına!
hər kəsin, hər işin, hər dolaşığın
dərdi deyilərdi öz Allahına.
Olsun ki, üstümə hücum çəkəcək,
“kafir” bağıracaq din adamları,
Amma ki, Tanrımız əfv eləyəcək –
Tanıyır imanının yandıranları!
İmkan tapacaq mı bir qulaq asa
Qapısın döydüyüm qudurğan, harın,
Bu qədər “Allahlıq edən” vardsa
Nəyi pisimiş ki, “Çoxallahlığın...”!

22.04.2014

09:50

Çiçəyə məktub...

... arabir özümə gəlir heyifim,
ömür keçib-gedir sərgərdan, səfil,
düzünü axtarsan, çiçəyim, kefim
pis deyil, sən deyən yaxşı da deyil.
Töyşüyə-töyşüyə çəkib yükümü
özüm öz içimdə qurtdalanıram,
dostluğa inanan çobanlar kimi
quzunun xəbərini qurddan alıram.
Əslində indi də arzularım var;
amma keçmişlərin odunu vermir,
təqaüd, yardımlar, xırda-xuruşlar
gözəl qonorarin dadını vermir.
Əslində indi də yazıram hərdən,
misra var – sabaha biletim olur,
nədən söz açsam da, məhəbbətimnən
yazılan çox zaman “şah beytim” olur.
Get-gedə daralır kitabın yeri,
səsini çıxardan dərsdən qovulur,
Füzuli demişkən, haqqın şairi
sevib-aldananda “yalançı olur”.
Kimimiz narazı, kimimiz incik,
sevgidə vurulan qalxıb-dikəlmir,
mən bilən burdakı ayrışeçkilik
daha Göydəkinin xoşuna gəlmir.
Özüm öz içimdə qurtdalanıram,
çalışb-vuruşur qəhrəman qələm,
çomağı əlimdən yerə qoymuram;
baxma, o qədər də əfəl deyiləm...

18.06.2014

02:30

Yuxumu alanın yuxusu daşdı...

Ona bax, necə də daş kimi yatıb!
yuxumu alanın yuxusu daşdı,
kəklilər didəndə bayatı dadıb –
yalçın qayaların qoxusu daşdı.
Sürməli – gözünü yaşdan qorusun,
zülün günəbaxan quşdan qorusun,
başlılar başını daşdan qorusun;
başdaşlıların qorxusu daşdı!
Əhsən, ocaq daşı! – əyri də, düz də
cumub – qurşağadək oturdu közdə,
gül də atan olar, çiçək də, söz də;
mənə atılanın qoxusu daşdı!
Daşın da bəxtində o tay – bu tay var,
duydunmu sınında – daşda haray var!
“Kəhraba saray” var, “Altun saray” var –
amma hamısının yaxası daşdı.
Tez ol, tikilməyə başdan, evimiz,
dayan yüz illərlə – yaşdan evimiz!
Şuşada uçsa da daşdan evimiz,
qalxacaq, bünövrə soyxası daşdı!
Daş-qaşın özü də daşdan törənər,
həyatı öyrənən – daşdan öyrənər,
ömür, Vahid ƏZİZ, daşa dirənər;
çünki, torpağın da arxası daşdı...

16.06.2014

07:05

Özümü tapa bilmirəm...

... atları çapın dördnala,
qaçmışam – çatıb gətirin,
qoymayın səhərə qala,
axşamnan tapıb gətirin,
Ayrılıq bir gedər-gəlməz,
hələm-hələm gedən – gəlməz!
Yamanla dünya düzəlməz,
yaxşımnan tutub gətirin.
Yaramadım bu ürəkdən!
Nə fərqim var kəpənəkdən?
İşığımı ya şimşəkdən,
ya şamnan tutub gətirin.
Köynəyi yıprandı sazın,
yolu qapandı Arazın,
yaxşı dostlar dağılmasın
başımnan-tutub gətirin!
Laylan hanı, gözəl anam,
doğdun ki, bu cür talanam!?
O zamannan bədgümanam
Qonşumnan – tutub gətirin!
dövrən məni niyə sıxır?
insaf etsin, Allah baxır!
dərd o qədər; adım çıxır
huşumnan – tutub gətirin,
Uçursan, çata bilmirəm,
yuxum ol, yata bilmirəm,
özümü tapa bilmirəm;
yaxamnan tutub gətirin...

07.05.2014

06:40

Mən...

Dedilər: “Yazıqsan, oda düşərsən!”,
səsimi ucaldım söz vaxtında mən,
yurda göz yetirib, vaxtı düşünsən –
dünyanın xoşbəxti, bədbəxti da mən.
Tutulub Cənnətin xan buğdasıynan
Adəm eşq yaşadı qabırğasıynan,
millət oynadıqca Əlifbasıynan –
yadlaşdım öz doğma paytaxtımda mən.
hər kəs bu cahana bir cür variddi,
bir ağrım ağlatdı, biri kiritdi,
tüstüm kor elədi, istim əritdi –
küllüyə atıldım köz vaxtında mən.
Dadıb bağ-bağçanın kal meyvəsini
Atardı başına nənəm səsini;
Hələ də qanmıram fəlsəfəsini,
Deyərdi: “Dul qaldım qız vaxtında mən”.
Yerinə nə üçün yetmir gileyim,
O qədər müşkülmü ərz elədiyim?!Bilərdim qədrini öyüd verənin,
İndi yaşasaydım yaz vaxtında mən.
Arzum, Vahid ƏZİZ, çatsın hər kəsə;
Adımı ucaldın heykəldəndisə,
Bir də ki, Əzrayıl dalımca gəlsə –
Xəcalət çəkməyim az vaxtımda mən...

06.06.2014

17:45

İstəmədim...

Könlütöx gəzərəm əyin-başımnan;
“astar” bəsim oldu, “üz” istəmədim.
qorxdum ki, doğmalar bezər yaşımnan –
Tanrıdan “Yüz əlli”, “Yüz” istəmədim.
Arzum ürəyimdə, həyam üzümdə.
yara qaysağıdır külüm – gözümdə,
olsun ki, əyridir iki gözüm də;
özgə cür görməyə göz istəmədim.
Yaman dadlı imiş həyat nədisə!
hər gün bir möcüzə, hər an hadisə,
əzablar önündə bükülmədisə –
zirvəyə qalxmağa diz istəmədim.
Pisimə güc gəldi düşmən alayı,
misimi çürütdü özgə qalayı,
dünyadan “beş arşın bezdən” savayı
heç nəyi, şahidsiz siz – istəmədim!
Alsın Vətən mənnən – nə alacaqsa
“olacaq” sanacam – nə olacaqsa,
mənnən, Vahid ƏZİZ, nə qalacaqsa –
bəsimdi, qondarma iz istəmədim...

16.06.2014

00:05

Bahar gələndə...

... qorxurdum cəsərəti yetməyə sözü;
lalələr alovtək yamacı oyub,
dağlar elə bil ki, dartılan gözü
qapağı üstünə qırmızı qoyub.
güllər sıralanıb tutur yerini,
ürəklər isidir gələn soraqlar,
ara qarışanda itirdiyini
hər kəsin özünə qaytarır bahar,
oyadıb yaşadar arzuları da,
hardansa güc alar itən ümidlər,
bahara sevinən baş daşları da
Günəşə boylanıb dua etdilər.
qarının sonuncu nəvəsi mənəm –
ağlı kəsməyəni məndən soruşar,
payız yuxusuna “puç” deyən nənəm
baharda axarlı suynan danışar,
həyata boylanıb eşq həvəsində
arzular selində aşib-daşaram,
yaşım çoxalsa da, bahar gələndə
ömrün payızınan uzaqlaşaram...

02.04.2014

02:25

Zarafatyana

Etmərəm bilsəm ki, xətrinə dəyər,
lətifə danışım – get zarafatnan,
həddini keçəndə dostluğu əyər,
aram sərin olub şit zarafatnan.
Qulağı hər səsə itin şeşədi,
tulada buyrulmaq qan vərdisidi,
zarafat eləmək quyruq işidi –
gördünmü hürəndə it zarafatnan?
İsmətli zarafat bakirə qızdı,
ağzına sahib ol beyin ki, qızdı!
“Diploma” nə var ki, yağlı kağızdı;
alim də olunar küt zarafatnan!
hərdən bilməmişəm kim olub döyən,
üstümə qıcanıb haqqımı yeyən,
o qədər müştəbeh, özünən deyən
axırda qovulub lüt zarafatnan.
Səndən gör nələri yayıbdı elə,
yadı yaxın qoyma evə bir belə!
namərdin etdiyi günahı belə
bacarsan üstünən et zarafatnan.
Odumu söndürsən, qor et Sən məni,
zirvəmnən endirsən qar et Sən məni,
Tanrım, nə zamansa kar etsən məni,
sağır da eləsən et zarafatnan!
haçansa bu gidi, bu canıyanmış
deyəcək: “Bir Vahid ƏZİZ də varmış!”
Lap qoca dünyadan məzəynən yapış.
oğulsan torpaqda yat zarafatnan...

05.06.2014

11:05

Vallah, Vahid ƏZİZ çətin işimiş...

Neynim ki, dövranın gələm xoşuna,
ya da ki, biryolluq yan durub, gedəm?
hərdən əl atıram haqqın daşına,
vurub bu dünyanı sındırub gedəm.
Suallar əl çəkmir, əhli-halam ki,
neynim – “kim nə çaldı?” qaravulam ki?
gərək ucalmaqçün arsız olam ki,
hər düşük havaya sındırub gedəm?!
Küt elə kütdürsə, daha “kütlə” nə?
Yaxşı qorunacaq pis kilidlə nə?!
Qəlbim yol vermədi eşqin qətlinə,
gülüm, imanımı yandırub gedəm!
Vaxtdan “yoxum” qaldı, aldı “varımı”,
bu, qanlar baisi qəsdən sarımı?!
Dünyadan köçəndə öz mağarımı
gərək dünya boyda gen qurub gedəm!
Kaş ki; çin olaydı nə yozmuşamsa,
mən düşəm özgəyə nə qazmışamsa,
hərdən istəyirəm nə yazmışamsa –
yandırub külünü sovurub gedəm!
Tanrım, neynəyim ki, arzular gülə,
kim qıydı başıma dünya dar gələ?
Yanına yol gedən bir qatar gələ
kimsəyə demədən oturub gedəm.
Cəllad başım boyda qızıl istəmiş,
zəkam kasad oldu, elədim gümüş!
Vallah, Vahid ƏZİZ, çətin işimiş
şərdən-şəbətədən qorunub gedəm...

05.06.2014

08:20

Yaşıdlarım...

... xanım deyiləm ki, yaşı gizləyəm:
çiçəklə yaşıdam, yarpaqla yaşıd,
gülməyin, desəm ki, – “bayquş kimi yəm” –
bu dağla yaşıdam, o dağla yaşıd,
şagirdlər içində çəkilər adım,
Dədəmiz Qorqudla bir addımladım,
yol çəkir, körpülər salır övladım –
olsam da körpəcə uşaqla yaşıd,
qopub sarayımın xeyli kərpici,
başında qoz qırıb vaxtın çəkici,
qaçqın əmlakıyam, didərgin köçü,
ocaqla yaşıdam, çiraqla yaşıd,
qərq olub əsrlər aparan gəmi,
dünya tarixinə saldım xəttimi,
xırdalar ucaldım dikdaban kimi,
kotanla yaşıdam, çarıqla yaşıd,
atmışam – əllərim Günəşə çatıb,
ayağım altında zirvələr yatıb,
düşmənlər saldıqca millət ucaldıb –
Vətənlə yaşıdam, bayraqla yaşıd,
bir “Cəngi” çalınsın, olaq səfərbər,
cahillər vaxtını keçirər hədə, r
dünyadan köçəndə yaşım bilinər –
qarışıb olaram torpaqla yaşıd...

08.05.2014

06:20

İnanmıram

(içimdəki nəğmələrdən)

Yazırsan ki: “Dərdimnən ölürsən” –
inanmıram,

təzə şəkillərində hönkürüb gözlərini
silirsən – inanmıram,

Axıdıb sellərini, tökürsən dillərini,
hey ... üzünə-dizinə çırpırsan əllərini,
yadıma salıb hər an acı əməllərini,
bilirsən – inanmıram,

İnandım hər sözünə, alışdım hər közünə,
verdiyin əzabların dözmüşəm hər üzünə,
duysam da dəli olub sənin özün-özünə
gülürsən – inanmıram,

Axşamlar erkən düşür, isti mənnən gen düşür,
həyətdən səsin gəlir, eyvana kölgən düşür,
bezi bəzilərinnən həsrət məni üşüdür,
gəlirsən – inanmıram...

03.04.2014

21:15

Qəbrimi örtəndə üstü düz olsun...

Çiçəyim, sən məni haçansa atsan,
gör, canım zarıncı neçə il yatar?!
Ən çılğın kamanın telini tutsan
barmaqlar altında bəmə zil yatar,
Ağlatsan haçansa – ağlat ürəksiz,
sənsiz bir sarayam damsız, dirəksiz,
görsən söndürüblər sanma gərəksiz –
bu dəli ocaqda odlu kül yatar.

Borc nəymiş! – ilk dəfə kim aldı kimnən?
Kimlərin nələri getdi əlinnən?
Zindan da özünü unudar hərdən –
içində gah bayquş, gah bülbül yatar,
Fərq etməz – yaş yarı, ya da yüz olsun,
torpaqlıq olmaqçün gərək uz olsun,
qəbrimi örtəndə üstü düz olsun –
elə bilərlər ki, bir qozbel yatar,
Havası belə ki, dərd kimi yıxmaz?!
taleyi gətirən haraya çıxmaz?!
Namərd badalağı mərd kimi yıxmaz –
üz-üzə aşanda yerə bel yatar.
Bəm-bəyaz ipəkmiş yazın köynəyi,
təlaşlı bir öpüş nazın köynəyi,
baxtavar başına, sazın köynəyi-
köksündə bilməzsən neçə tel yatar.
Baxma qocalmışam, ruhum dənizdir,
mənə dalğa-dalğa sahili gəzdir,
sənə möhtac olan Vahid ƏZİZdir –
içində sərgərdan bir səfil yatar...

28.102013

08:20

Gərəyi oldum ki...

Məqsədi nəyimiş – anladım indi,
nə üçün becərib, bitirib məni,
bu dünya heç mənə gərək deyildi;
gərəyi oldum ki, gətirib məni.
Oynadıb; hər dəfə bir hava çalıb,
gah dostu olmuşam, gah dava salıb,
inciyib – tufana-alova salıb,
əfv edib çiyinə götürüb məni.
Köhnəydi – yaratdı duyub dəyişəm,
zirvələr dolaşam, köksünü eşəm,
nərdivan bəxş edib; qalxıb-enmişəm,
hərdən ulduzlara yetirib məni.

Bir səmum yeli var, adı – “Əcəldi”,
gülüb qaş-göz edir: “zamanı gəldi”,
dünyaya sayımız artıqmı gəldi,
yoxsa ki, özümə çox görüb məni.
Bilirəm, alacaq verdiyi canı,
həyat –tale dərəsi, bəxt imtahanı,
vüsəl sarayıyam, hicran zindanı;
dünya özü bilmir – nə hörüb məni...

12.04.2014

11:30

Yada düşür...

Yaz gəlir, lalələrin
istisi yada düşür.
Dəlidağ güllərinin
bəstəsi yada düşür.
Haqq deyə öz sözünü,
tökə düşmən gözünü,
çatın palıd közünü –
tüstüsü yada düşür.
Yolda yağış saxlayır,
can yanır, baş ağrıyır,
böyrəklər daş bağlayır –
“İstisu” yada düşür.
Məni ora qaytarın,
şeh düşsün narın-narın,
durna telli qızların
dəstəsi yada düşür.
Çağırın tez oyanım,
doğan Günə boylanım,
öyüd verən babamın
hər sözü yada düşür.
Eh... gözəl cavanlığım,
eşq odunda yandığım!
Dərədən boylandığım
Göyüzü yada düşür...

11.05.2014

21:50

Gülü hanı o yerlərin...

Gülü hanı o yerlərin,
hansı torda yaz qarıdı?
Davaya gedən ərլərin
yaşıdları “qız qarıdı”.
Özgəyə boyun əymədi –;
düymə – yar açan düymədi,
dizim daşına dəymədi,
bulaqda yarpız qarıdı.
Əlim gözlərini silib,
qəlbim dərdlərini bilib,
neçəsi şəkilmən ölüb,
neçəsi yalqız qarıdı!
Daşan yağdı, yanan baldı;
sevən könül kardı, laldı,
cavan gedən cavan qaldı,
yazdığı kağız qarıdı.
Baş daşında dilək gördüm,
havalanmış külək gördüm,
məzarlıqda mələk gördüm,
dedilər: “Şəhid yarıdı”.
Qızlar sevmək həvəsində,
məktəb gözəl töhfəsində,
şəkli “Şəhid lövhəsində”;
oğlanlar şagird qarıdı...

22.03.2012

02:05

Kimnən soruşum...

Ya dağılıb, ya da itib –
Yerini kimnən soruşum?
Bu yol salan niyə edib
Əyrini – kimnən soruşum?
Bu dünya bir qərəvəlli –
aşırıbdı çox heykəli,
ölənlərin yeri bəlli,
dirini kimnən soruşum?
Bu həyət niyə dadsızdı?
Alim niyə savadsızdı?
Bir sualım cavabsızdı,
birini kimnən soruşum?
Yarımcən oldu Qarabağ,
vaxt verdiyi Qərara bax!
O, Savalan, bu – Dəlidağ...
sirrini kimnən soruşum?!
həsrət çəkib hönkürürəm,
cığırlardan yol hörürəm,
dayazı özüm görürəm,
dərini kimnən soruşum?
Üfüqlərdə od qalandı,
qaranlığa nur calandı,
xırda sorğum cavablandı:
irini kimnən soruşum...

07.05.2014

07:10

Qadın çantasına bənzəyir Bakı...

... hər yerinnən duran “şairəm” deyir,
İnsanın üzündə həya gərəkdir!

M.Müşfiq

İşıqlar səsləyir yolnan gedəni,
qaranlıq baxmağa Aya saxladır,
qışda İlham pərim dindirmir məni,
qəlbində olanı yaya saxladır.
Pərim də soyuqdan bezardı bəlkə,
mənimki “mövsümü azardı” bəlkə?
Dünyanın yarısı yazardı bəlkə –
yaxşı ki, çoxunu həya saxladır!
Yer üzü o vaxtdan azarlı imiş,
sevinclər biçarə, dərd – varlı imiş!
Amma oğrular da abırlı imiş;
bilirmiş – çəpəri paya saxladır.
Zəkalar yenilməz zəfərlər çalır,
məğrur çiyinlərdə Vətən ucalır,
aqillər puluynan şəhərlər salır,
axmaqlar – şabaşlıq toya saxladır.
Didərgin köçləri düşüb yollara,
batar xəyanətdən pozulan sıra,
nəsillər kimləri yazacaq ora –
“Qızıl dəftərini” saya saxladır.
Pərvanə ömrüdür işıqlarınkı,
indiyə nə var ki, dərd sabahınkı!
Qadın çantasına bənzəyir Bakı –
içində hər cürə boya saxladır...

01.06.2014

02:40